

El vent cridant desafortadament, les alsines y faigs pegantlo ab son ramatje, pogueren privar al pobre captayre de sortir d'alli bona estona, mes ab l'ardor qu'infundeix l'esperansa sorti, encara que á duras penas, encaminant sos passos vers la claror ovirada.

De sopte, al trovarse ben orientat, esperimentá una sensació de desespero.

Recòlsat en un corpulent faig meditava melangiós mentres son esperit anava decayguent.

Ja ho veig deya, aquell llum es de Clotsasmolas, per arribarhi tinch d'escalar el Mont major, atravessar barranchs, enflarme per les cingleres y pèrdrem per les brostes. Molts no 'n sortirian de dies, ¿cóm ho podré fer jo, Deu meu, ab una nit tan fosca y ab unes ventades que fins fan rodolar las ròques cap al torrent!

Quina situació tan trista, capassa, per cert, d'esglayar al més valent y seré.

Tot cavilós s'anava dirigint cap á la casa abont havia vist el llum, per si en la pahissa trovaria aculliment.

Mol á poch á poch anava escalant aquella gegantina montanya, plena d'avenchs y feréstegues cingleres.

Aquí queya, allá s'alsava tantost el vent ab més furia que may l'empenya.

Palpant á cada costat del cami, com un cego ab un bastonet, passava per un corriol de cabres que hi havia envers mitja montanya.

II

Aquí 's desvanesqué tota sa esperansa.

La claror d'aquell llumet qu'era sa guia, s'apagá y no s'encengué més.

El desespero més espantós acudi vers ell, al moment en que una ven-

tada més forta que cap altre, l'feu caure y tomballar rostos avall.

Y ell ab el suhor de l'agonia y ab crits esgarrifosos qu'ofegava l'vent, caygué empès per l'huracá á baix d'una malesa invisible en aquella nit de negror.

III

Dejús d'una gran cinglera abont fá son niu l'áliga, y sols hi habitan les aus de rapinya, trovaren, al cap d'alguns dies, mort l'infelis captayre. En son cadavre s'hi descobria l'horrorós desespero del que mor ben sol, sens amparo de ningú, en una nit de tempesta, deixant veurer en son inanimat cos la lluyta horrible que en tant deplorable situació hagué de sostenir, ab l'element desencadenat, dejús d'un rocám, en un clot que fins de dies espahordeix, ab la foscor d'una nit molt negra, tan negra com son desconsol, com la seva agonía...

Si al menos la mateixa ventada que precipitá l'cos del captayre per la cinglera, hagués servit pera enlayrar son esperit á les regions celestials, reservades especialment pels que 'n aquesta vida han sabut pendre ab resignació els sofriments crudels á que 's vehuen obligats á soportar, els mancats de recursos en aquesta lluyta per l'existencia!

Lluís Torras

EXPOSICIÓ DE BELLES ARTS E INDUSTRIES ARTSTIQUES.

Son en gran abundancia y de verader valor les firmes d'expositors que en la secretaría de la Exposició se van rebèn, podentse assegurar d'es d'are que será una magnífica representació de l'Art